

Mọc mọc miền quê những cái tên từ xa xưa lịch sử
Bầu Trùng, Bầu Sen, bãi Dầu, bãi Dứa dậy hương thơm.
Xuân đã về rồi một vùng biển mênh mông
Ta yêu cả cái tôm, con cá.
Cô gái miền Đông thủy chung, anh hùng, gan dạ
Tà áo tím dài nhòa trong những giấc mơ.
Thành phố đổi thay từng phút từng giờ
Và còn mãi hương thơm của biển.

Nhánh mai trên núi đá

Kính tặng bác Hoàng Lộc, nguyên Bí thư Đảng uỷ
Viện phó Viện Dầu khí, nguyên Bí thư Đảng uỷ
Cơ quan Tổng cục Dầu khí, nhân ngày sinh lần thứ 70

Mênh mông giữa khoảng trời
Từ đá khô cần cỗi
Vươn dáng đứng thanh tao
Nuôi mầm non rắn giỏi
Cho Lộc nổi trời cao.

Nhớ rừng cọ, đồi chè, nhớ con đường nhỏ
Nhớ ngựa thồ xóm núi chiều sương
Nhớ bến sông xưa mùa nước lũ quê nhà
Chiều lơ lửng trên vòm tre cuối xóm.

Nhớ tiếng còi tàu ga Chí Chủ
Thoảng trong màn đêm nghe chơi vơi
Ôi quê hương sao nhớ vô cùng
Gửi quê hương tấm lòng người xa xứ...

Cư xá Thanh Đa - TP. HCM

Phố Hiến

*"Lối xưa xe ngựa hồn thu thảo
Ngõ cũ lâu đài bóng tịch dương"*
Bà huyện Thanh Quan

Phố xưa
Đền Mẫu soi gương Hồ Bán Nguyệt
Nhà Thành một thời in dấu chân ai.

Phố xưa
Cỏ dại phủ nền thương điểm cũ
Chùa cổ rêu phong
Im lìm trong chiều vắng.

Phố xưa
Bờ sông hàng tre xoắn tóc
Gió xào xạc vọng tiếng ngàn xưa.

Mười mấy năm xa cách
Chợt một chiều
Nhớ
Phố xưa.

TRƯƠNG BÁ THANH

- Sinh năm : 1944
- Nơi công tác : Công ty Thiết kế
và Xây dựng Dầu khí (PVECC)

Di chúc Người gieo mãi những mùa sinh

Vào một ngày tháng năm, trọn tuổi bảy lăm
Mừng sinh nhật mình, Bác soạn lời Di chúc
Khi tuổi tác càng cao ai mà biết được ?
Nên để lại mấy lời phòng lúc đi xa.

Bác ngồi kia trong muôn nỗi thiết tha
Tiếng máy chữ gõ ra từ sâu lắng
Những mắt lá trong vườn lặng trông đắm đuối
Đàn cá đớp ven bờ mắt mở sáng nhìn lên...

Giữa những tháng Năm là năm tháng vang rền
Bác vẫn đến mọi miền thăm đồng bào, chiến sỹ
Lời Người gọi thăm đỏ trời chân lý
Không có gì quý hơn Độc lập - Tự do !

Tháng Năm lại về hoa trái thơm tho
Lại day dứt, lại đắn đo thao thức
Thương người nông dân bao đời cơ cực
Lo việc mai sau khi công cuộc hoàn thành.

Hai lần tay Người đặt những dòng xanh
Xanh như lá suốt mùa sinh da diết
Lại thêm một lần xanh, trước ngày từ biệt
Người mới yên tâm, thân thiết gối đầu...

Đến bây giờ và vô hạn về sau
Lời căn dặn càng thấm sâu toả sáng
Muôn vàn tình thân dành cho dân, cho Đảng
Đảng với nhân dân nguyện xứng đáng với người.

Di chúc Người cứ dào dạt xanh tươi
Cứ rạo rực, cứ sinh sôi bát ngát
Điều mong muốn cuối cùng long lanh ánh mắt
Đường chúng ta đi thơm ngát ân tình.

Di chúc Người gieo mãi những mùa sinh.

Làng Nong

Ngáng đầu, mắt chạm làng Nong
Tròn như một chiếc gương trong dưới trời
Chỉ là cỏ mượt đầy thôi
Làng Nong, chiếc nón vẫy mời đến đây.

Mấy anh địa chất như ngậy
Gặp em gái má hồng hay bèn rừng
Lân theo chân nhỏ ngập ngừng
Đường về bản vắng xin đừng bước chân.

Mà như xuân đã đến gần
Làng Nong mơ nở trắng ngàn thung xanh
Ánh hồng bóng ngựa vờn nhanh
Đêm về bếp lửa long lanh áo chàm.

Đã cùng ăn miếng cơm lam
Đã quen vết lộ lại ham suối ngầm
Bàn chân địa chất âm thầm
Ba lô khoáng vật đã đầm trấu vai.

Lên đường đến buổi hôm nay
Mế cầm tay dặn một hai sớm về
Bên sào, má đỏ thề kia
Noọng cười, chớp chớp làm mi ướt rồi.

Dù đi muôn nẻo xa xôi
Không quên tròn một khoảng trời làng Nong.

5-1999

Sáng trời Phú Mỹ

Thân tặng CBCNV Công ty TK&XDDK

Con rồng thép bay ra từ dự án
Thợ thi công dày dạn cũng lên đường
Xưởng, bãi mọc dần dần thế trận
Cuộc đời ta quen với lán công trường.

Vào chiến dịch, bụi bay bạc tóc
Máy ủi, máy đào xẻ dọc đường lên
Ống nổi ống lên từ xưởng bọc
Ánh lửa hàn chớp rực một vùng đêm.

Cứ thế ! ngày qua ngày ánh thép
Càng ngời lên tạo đẹp dáng rồng
Cứ thế ! đêm lại đêm lạnh rét
Thợ với chỉ huy chung ánh lửa hồng.

Con rồng thép vắt mình qua mấy huyện
Qua sóng siêu âm, qua dốc đá sông ngầm
Thị trấn mai vàng đợi chờ xao xuyến
Rồng băng qua giao thừa thẳng đến mùa xuân.

Đêm hôm nay tôi nhìn anh đẹp thế
Tôi nhìn em bình dị mắt trong veo
Khí đã cháy ! sáng đỏ trời Phú Mỹ
Ta bồi hồi trong hừng vĩ lửa reo.

Oi dòng khí từ thẳm sâu Bạch Hổ
Soải thân rồng như thác đổ về đây
Rồng ghé miệng vào tuyết bin phun lửa
Cho vòng quay điểm sáng nước non này.

Nơi cửa biển ngửa về Đảng

Vào tiết giêng hai những hạt mưa xuân
Sà xuống những cành cây và hoà vào đất
Những hạt giống cựa mình rồi chồi non tí tách
Và hoa nở tung bùng trời đất bỗng thơm hương.

Ở nơi đây chân trời tiếp giáp với trùng dương
Tôi bỗng nhớ những dòng sông đưa nước về với biển
Lại nhớ tới suối khe nơi rừng già ẩn hiện
Nơi đầu nguồn đưa mãi nước về xuôi.

Tôi lại nhìn lên đỉnh núi dựng ngang trời
Dáng vời vợi ngàn đời vươn sừng sững
Lại nhìn xuống chỗ chân tôi đang đứng
Những tảng đá uy nghi đỡ quả núi oai hùng.

Nghĩ về Đảng ư ? xin nghĩ tới tận cùng
Tới sâu thẳm, tới ngọn nguồn ân nghĩa
Để thanh thản trước thế gian râu bẻ
Để giữ trọn niềm yêu cho đến tận mai này.

Đảng là mùa Xuân của tạo vật cỏ cây
Là bà mẹ đầu nguồn sinh Biển - xanh - con - gái
Là người cha ghé đôi vai nhẵn nài
Nâng bổng lên bầu trời những Trái - núi - con - trai

Nhưng vẫn là con của xứ sở rộng dài
Dù có lập nhiều chiến công vĩ đại
Dù có lỗi lầm trong lẽ đời thành bại
Đảng vẫn đưa đường chỉ lối vượt chông gai.

Giọt mưa nào sẽ ghé xuống đôi vai
Để nói với nàng Xuân nghĩa tình sáng tỏ
Thập kỷ mới ánh bình minh loáng đỏ
Sông trăm dòng đang vật vã gian nan.

Nơi cửa biển tôi nhìn
Thành phố dầu bùng lửa những giàn khoan.

Giàn khoan số 6 lúc hoàng hôn

Tặng anh San chị Ngọc

Mây trắng ngả đầu hôn biển tím
Nồng nàn biển toả sóng kim cương
Vũ trụ chỉ còn hai chấm sáng
Nhìn nhau không nói khói mây vương.

Phút ra đời của lửa

Khoảnh khắc ấy đến rồi ! Biển chuyển dạ, tóc rối tung, mắt thâm xanh ngơ ngác.

Một búp lửa nở bùng, được hoài thai bao tầng trầm tích, triệu năm rồi từ buổi hoang sơ.

Điều nhận biết lạ lùng, đứa con nhỏ vươn tới, những vòng khói tầng tầng ôm lấy làn mây bạc.

Mặt trời cúi nhìn con, mây khói quyến vào nhau mà khóc thương nên con mắt nhòa mờ.

Ôi những con người đứng kia ! Đã gọi lửa mà dựng nên kiệt tác

Bao nhiêu năm rồi, nay mới là bà đỡ cho một đứa con thơ

Những mái tóc đen huyền, những mái tóc bạch kim
gục vào nhau, trong vòng tay của dầu quánh đặc.
Dầu đen nhảy, bê bết dính khắp người đâu phải ở
trong mơ
Nước mắt cứ trào ra trong ánh lửa cam vàng đang reo
hồ như thác
Niềm vui phút này đây như nổ tung từ biết bao dồn
nén mong chờ.

THÁI QUANG TRUNG

- Sinh năm : 1948
- Nơi công tác : Công ty Thiết kế và Xây dựng Dầu khí (PVECC)

Đêm xuân

với thợ khoan dầu trên biển

Mùa xuân bên biển chùng chình
Rộng vòm trời tím chúng mình vào ca
Lửa hàn tung trăm sắc hoa
Nhấp nhò chùm điện, nhấp nhòa biển đen
Nhịp nhàng tay thợ trong đêm
Trăng lên cùng với triều lên dạt dào

Đêm nay ta với bạn bầu
Ca này, ca nữa... thôi, nào nhanh lên !
Xuyên vào tận chín tầng đen
Gọi nàng công chúa Thủy Tiên cùng về
Mạch dầu lấp loáng trăng khuya
Xổn xang lòng bạn, tràn trề lòng tôi.
Mỗi thùng dầu thấm mồ hôi
Giờ này biên giới có ai thức cùng ?
Tan tằm cùng bạn vui chung
Sữa, bơ xứ lạnh, dưa hồng phương Nam

Bốn bề sóng vô râm ran
Nhớ ngày xuân đến cùng em hội làng
Ở đây chẳng có Giếng Đình
Cây đa là Tháp với tình biển khơi
Nằm sàn nhớ thuở đưa nôi
Ngủ trong tiếng máy, tiếng cười thợ khoan
Trong mơ bảy sắc cầu vồng
Lửa dầu toả sáng một vùng trời Nam.

Trước bến sông quê

Giá mà đó chẳng biết đây
Nhẹ lòng trước bến, chiều nay mình ngồi
Sóng vẫn vỗ, bến vẫn bồi
Nỗi buồn mới vấy với người ra đi.

Ngày xưa ta đã ước gì ?
Chóng ngày tan giặc thuyền về bến quê.

Giá đừng dài cảnh biệt ly
Bát cơm bớt phải độn mì, độn khoai
Giá mà ai cũng như ai
Đá vàng năm tháng chẳng sai lời thề...

Đành rằng còn đó bến quê
Đôi bờ sóng vẫn vỗ về quanh năm.

1995

Một thoáng Đà Lạt

Dáng liễu nép bên hàng thông đứng đợi
Bông hồng đỏ lửa đất cao nguyên
Tay trong tay dưới cánh dù bảy sắc
Hạt sương rơi nhẹ mềm.

Người trồng hoa xám bước đường xuống chợ
Giữa thung sâu nhạc ngựa reo mời
Tà áo thắm ấm lòng khách lạ
Hương lượn vòng lướt nhẹ qua môi.

Màu má ấy dấu một lần chợt gặp
Sẽ chín thơm quả ước mãi trong đời
Quả Đà Lạt, hoa với người Đà Lạt
Núi kéo mình mãi thôi...

1990

Vô đề

Lẽ thường hoa tàn, hoa rụng
Hương thơm quện lại đất trời
Gốc mận sinh hoa mận trắng
Mai vàng nở đoá vàng tươi.

Tử sinh là lẽ của người
Luân hồi chẳng màng chẳng đợi
Người ơi ! Mai rồi cát bụi
Chút hương xin để cho đời.

1999

Đêm trăng thành phố biển

Năm thì dài mà quá hiếm hoi
Phút thư thả ngắm trăng treo đầu phố
Phút thư thả trước gương trời sắc gió
Những cuộc đời ngược xuôi.

Cảng giờ này con nước đầy, vơi ?
Cho giàn khoan tiện chiều xuống bến
Thành phố nổi sẽ thêm khách đến
Giữa đêm vàng nhấp nhánh ánh dầu vui.

Hỡi những chàng đánh cá giữa trùng khơi
Trong ánh bạc cá đã đầy chưa đó
Có được chút giữa hai chiều gió
Chén rượu nồng ngấm chị Hằng chơi ?

Chiếc xe bò lợc cọc giữa đường khuya
Người quét rác như một vầng trăng khuyết
Âm thầm lướt cuộc đời thanh lịch
Giữa bốn bên ngược xuôi.

Chiếc tàu nào đang đậu đáng chờ ai
Yên tĩnh quá. Gió cũng chiều với cảnh
Tiếng cười khê dưới sắc dừa lấp lánh
Hạnh phúc tràn trề những lứa đôi.

Năm thì dài mà quá hiếm hoi
Phút thư thả ngắm trăng treo trước biển
Những hồi ức chợt đi, chợt đến
Để bao điều ở mãi trong tôi.

TRINH CÔNG VƯƠNG

- Sinh năm : 1957
- Nơi công tác: Xí nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Vô đề

Có những hạt mưa không từ trên trời
Có những giọt mưa không làm ướt áo
Có những cơn mưa không nhờ mây tụ lại
Mà vẫn mưa mưa mãi, mưa hoài.

Có những hạt mưa không từ trên trời
Trưa tháng ba cảng Vũng Tàu đỏ lửa
Xung quanh tôi nắng vàng chan chứa
Chợt mắt ai nhìn, mưa ướt hồn tôi.

Cho tôi uống những giọt mưa trong vát
Cho tôi cười trong tiếng mưa rơi
Trưa tháng ba, nắng Vũng Tàu gay gắt
Phải chi có mưa về...
Dù đôi giọt
Nhỏ nhoi !

Chùm thơ bốn câu

1

Thoảng bên tai tiếng em cười
Giật mình chợt thấy đất trời trở xuân
Ngẩn ngơ, em ở rất gần
Thần thờ, thảng thốt, bản thân rất xa.

2

Mắt ai như hát như cười
Môi ai e ấp, vẫn ngời nét xuân
Tóc mây ai thả thật gần
Để ai chết đứng giữa trần ai hay.

3

Năm năm, tháng tháng, ngày ngày
Nỗi đau dẫu hoá sọc dày vẫn đau
Trở trêu nếu được nguyện cầu
Trăm lần xin lại đón đau một mình.

4

Thu gõ cửa hồn tôi những tiếng thì thầm
Có lẽ muộn thơ đề không đủ chỗ
Sen chớm lụi, vôi vàng bông cúc nở
Đêm Vững Tàu sóng vỗ, mối tình câm.

5

Tôi lạnh lòng ai ai lạnh tôi
Nắng thì như lửa ở đâu môi
Mùa đông áo cộc người như nắng
Một chút heo may lạnh suốt đời.

ĐỖ ĐỨC YÊN

- Sinh năm : 1946
- Nơi công tác: Xi nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Lá thư thăm chị

Viết thư thăm chị hôm nay
Buồn vui xen lẫn lòng này của em
Ôi quê hương đất chua phèn
Có người chị nắng cháy đen quê nhà
Em giờ ở tận phương xa
Dẫu không sung sướng cũng là bình yên
Ngắm trăng nhớ tới chị hiền
Tuổi cao nhớ buổi thiếu niên năm nào

Chị là biển cả trời cao
Là đêm trăng sáng toả vào lòng em
Những đêm chị học không đèn
Chân trên cối gạo, sách trên tay sàng
Tiếng thom bay khắp xóm làng
Dạy em tiếng chị dịu dàng nhật thừa
Nắng mưa từ những ngày xưa
Lặn trong đời chị, bây chừ chưa phai
Em ngồi ngắm ông sao mai
Mà lòng thương nhớ chị hoài chị ơi !
Nhớ thương chẳng nói nên lời
Chị là chị cả suốt đời vì em.

Hỡi ai còn nhớ

Thế mà... ngày tháng cứ trôi
 Sao không dừng lại đợi người tôi yêu
 Mong trời chớ vội sang chiều
 Mong người đừng nói những điều chia tay
 Mong em đừng bước chân gầy
 Đứng sang đây nữa để mây cũng sầu
 Nếu trời có đổ mưa ngâu
 Cũng thừa bởi nước mắt nhau lúc này
 Cầm tay... sao lại cầm tay
 Cầm lòng chẳng thấu tình này em ơi !
 Ngày mai... cuối bể chân trời
 Hỡi ai còn nhớ những lời của ai
 Hay là như giọt mưa bay
 Thoáng qua giây lát, chân mây lại hồng

Hà Nội, 02-4-1997

Mùa xuân thương nhớ

Em ở trong bờ - với mẹ già con nhỏ
 Đứa lớp hai - đứa mới lọt lòng
 Tiếng à ơi ! xen sóng biển bì bùng
 Tiếng ai gọi cũng giật mình thức dậy
 Con bé lớn
 Nghe chân người - bố đấy
 Thẩn thức trong lòng theo năm tháng đợi anh.

Dẫu nhớ mong em chỉ thương anh
 Nơi giàn khoan tháng ngày vất vả
 Toàn nghe ì ầm tiếng máy xung quanh

Chỉ thấy biển trời là một màu xanh
 Những khối thép nóng ran - mùi sơn, mùi xút
 Mùi mồ hôi quyện mùi dầu nghi ngút
 Sớm nắng, chiều mưa - áo ướt chẳng kịp thay.

Mùa xuân này ! Là mười mấy xuân đây,
 Nơi giàn khoan vui đầy thương nhớ
 Em gửi cho anh lá thư viết dở
 Có tình anh quyện với tình em
 Thay bông hồng em gửi tới anh
 Là lời thơ của mùa xuân thương nhớ.

Hai mươi năm... người thợ tìm dầu

Cứ mỗi lần nhìn ra biển rộng
 Xanh thẳm trời mây mà xao xuyến trong lòng
 Văng vẳng bên tai tiếng sóng vỗ ì ầm
 Tôi lại nhớ giàn khoan anh đứng.

Tôi ở trong bờ năm tháng vẫn mơ
 Mong có ngày ra cùng người thợ
 Và nỗi nhớ cứ đầy lên nỗi nhớ !

Tôi ở trong bờ luôn nhớ tới anh
 Như trời xanh nhớ vầng trăng tỏ
 Như lời thơ có nhạc tình trong đó
 Như biển khơi nhớ sóng vỗ xô bờ.

Hai mươi năm nơi giàn khoan xa xôi
Hai mươi năm của đời người thợ
Ai hiểu hết nỗi niềm trong đó
Ở mỗi mét khoan xuống biển tìm dầu.

Sợi tóc xanh nay đã đổi màu
Để có được những tấn dầu thương nhớ
Tôi hôn lên trán anh với tình người thợ
Để cho môi tôi cũng thơm thảo mùi dầu.

Hai mươi năm lặn lội với biển sâu
Tôi rất hiểu !
Tình anh người thợ tìm dầu...

Giá trời cao từng có

Em là vầng trăng khuyết
Anh là ánh sao trời
Giữa màn đêm thăm thẳm
Trăng và sao xa vời

Ôi vầng trăng khuyết ơi
Bao giờ trăng mới tròn
Ôi vì sao xa xôi
Bao giờ gần trở lại

Trăng tròn rồi lại khuyết
 Để màn đêm tối thêm
 Oĩ vì sao xa xôi
 Xa xôi hoài xa mãi

Trách trời cao quá đôi
 Sinh ra một vầng trăng
 Cứ khi tròn khi khuyết
 Cho lòng ai ngóng trông

Giá trời cao đừng có
 Một vầng trăng giữa trời
 Giá trời cao đừng có
 Vì sao ! Vì sao ơi !

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	5
TỔ HỮU	
Ngọn lửa	9
HỮU THỈNH	
Thơ viết ở biển	10
XUÂN SÁCH	
Ở nơi ấy	11
NGUYỄN ĐỨC MẬU	
Biển Vũng Tàu trong đêm	13
NGUYỄN DUY	
Lời hát trên cầu cảng Vũng Tàu	15
QUANG KHẢI	
Ghi ở Cảng Dầu khí	17
VĂN BẢN	
Đêm trên giàn khoan	19
Chỗ đứng	22
Gửi em	24
Góp vào hương biển	27
Gặp lại	29

Đất nước	31
LÊ TRỌNG CÁN	
Đặc cách	34
Về hưu	35
VŨ THỊ CHÂU	
Biển giông	36
Tình anh người thợ khoan	38
Biển và em	40
Khoảng trời riêng	43
BÙI XUÂN CUNG	
Thuyền thúng	44
Nhớ	46
ĐÌNH VĂN DANH	
Hạt nắng, hạt mưa	47
Ấm nồng ngọn lửa	49
Xin có em một đời	51
Bài ca người thợ tìm dầu	52
Hát về biển dầu	56
Ngỡ trong mơ	58
Em có biết	61
NGÔ DOÃN DẬU	
Ngọn lửa tình yêu	64
Mưa chiều	66
Lỗi hẹn	68

Dòng sông tuổi thơ	69
Hoa xoan	73
PHẠM VĂN ĐOAN	
Đêm giàn khoan	74
Làng Nga	76
Chùm lục bát thăm quê	78
Chiều xưa	83
Bến quê	85
Gặp người cũ làm ngành dầu khí	87
Dặn vợ	89
THÀNH ĐỨC	
Trăng rằm trên giàn khoan	91
Hai ngọn lửa hai đầu nỗi nhớ	93
Tháp bút đứng đây tự bao giờ?	95
LÊ HẠNH	
Như thế, giàn khoan	97
NGUYỄN QUANG HẠP	
Xuống tàu	102
TRƯƠNG XUÂN HOÀNG	
Thao thức	107
Thơ ở hồ Than Thở	109
Trầm tư	112
THANH HƯƠNG	
Cơn bão ngoài quê	113

Có bao giờ anh nhớ	115
Em ốm	117
Bâng khuâng	119
VŨ ĐÌNH HUY	
Trên giàn khoan ngày nắng	121
Giàn khoan chiều bão	122
Về thăm thầy giáo cũ	123
Chờ đổi ca trên giàn khoan	126
Lớn vồn khói bom	127
NGUYỄN TẤN KÍCH	
Nhớ về tấn dầu đầu tiên	128
Hoa hồng	131
NGUYỄN VĂN LỰA	
Tình yêu người thợ khoan dầu	132
ĐÀO XUÂN MAI	
Ngẫu hứng biển dầu	134
Về miền tây	136
Độc thoại với bốn mùa	138
Lời ru của mẹ	140
Tháng ba của em	143
Khúc đồng dao	144
ĐẶNG XUÂN MỘC	
Thợ khoan	145
Nói với anh	147
Mùa đông	149

Ca đêm	150
NINH VĂN NHUẬN	
Tiếng hót chim sơn ca	153
Những tấn dầu sâu nặng tình nghĩa	155
Những điều mong ước	159
ĐỖ NGỌC NGẠN	
Thương nhớ anh Đình Đức Thiện	161
Tâm sự	163
Tình bạn	165
MINH NGUYỆT	
Từ một bài ca con nhớ Bác	166
Nơi ấy mùa thu...	168
Nhớ về miền Trung	170
Quê ngoại	172
BÙI ĐĂNG NINH	
Ngủ rừng	175
Đời đời nhớ ơn bác Hồ Chí Minh	177
HOÀNG ANH PHƯƠNG	
Hương ngọc lan	178
Giận và thương	181
LÝ TRƯỜNG PHƯƠNG	
Xưa và nay	183
Xóm chài Mỹ Khê	187
Núi Tản Viên	190

NGUYỄN DUY QUẾ

Em hát ở giàn khoan	191
Một nửa	193
Bài thơ đi tìm	195

HOÀNG QUÝ

Hương biển	197
Nhánh mai trên núi đá	199

DƯƠNG HÙNG SƠN

Quê nội	200
Thư gửi quê nhà	201
Phố Hiến	203

TRƯƠNG BÁ THANH

Di chúc người gieo mãi những mùa sinh	205
Làng nông	208
Sáng trời Phú Mỹ	210
Nơi cửa biển nghĩ về Đảng	213
Giàn khoan số 6 lúc hoàng hôn	216
Phút ra đời của lửa	217

THÁI QUANG TRUNG

Đêm xuân với thợ khoan dầu trên biển	219
Trước bến sông quê	222
Một thoáng Đà Lạt	223
Vô đề	224
Đêm trăng thành phố biển	225

TRỊNH CÔNG VƯƠNG

Vô đề	228
Chùm thơ bốn câu	230

ĐỖ ĐỨC YÊN

Lá thư thăm chị	232
Hồi ai còn nhớ	234
Mùa xuân thương nhớ	235
Hai mươi năm... người thợ tìm dầu	237
Giá trời cao đừng có	239

M ngọn lửa giàn khoan

TỔNG CÔNG TY DẦU KHÍ VIỆT NAM

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG HÀ NỘI - 2000

Chịu trách nhiệm xuất bản:

MAI THANH - NGUYỄN ĐỨC TUẤN

Phụ trách bản thảo và biên tập:

PHAN ĐÀO NGUYỄN

Bìa:

HỌA SĨ TÔ QUANG

Trình bày, sửa bản in:

PHẠM VĂN ĐOAN - VÂN TRINH

Ảnh bìa:

ĐINH HỮU NGỌT

*In 1200 cuốn, khổ 14,5x20,5 cm tại Công ty In Công Đoàn Việt Nam
169 Tây Sơn, Đống Đa, Hà Nội. Giấy phép xuất bản số : 4-61/XB ngày
10/8/2000. In xong và nộp lưu chiểu tháng 8/2000.*